Do użytku służbowego

DZIENNIK URZĘDOWY KOMUNIKACJI

Warszawa, 12 marca 1951 | Nr 4 | Poz. 30—36

TREŚĆ:

CZĘŚĆ A (3).

DZIAŁ OGÓLNY.

30

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1 lutego 1951 r. w sprawie upoważnienia jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Komunikacji do wydawania decyzji o przeznaczeniu lokali mieszkalnych na mieszkania służbowe.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 21 czerwca 1950 r. w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 257), zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się do wydawania decyzji o przeznaczeniu lokalu mieszkalnego na mieszkanie służbowe zgodnie z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1950 r. w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 257), odnośnie do budynków, znajdujących się w zarządzie:

1) Ministerstwa Komunikacji — Dyrektora Departamentu Zatrudnienia i Płac;

2) Państwowego Instytutu Hydrologiczno - Meteorologicznego — Dyrektora Instytutu;

3) Dyrekcji Okręgowych Dróg Wodnych — Dyrektorów tych Dyrekcji;

4) Jednostek organizacyjnych podległych wydziałom komunikacyjnym prezydiów wojewódzkich rad narodowych — kierowników tych wydziałów;

5) Okręgowego Zarządu Budowy Mostów — Dyrektora tego Zarządu;

6) Centrali Maszyn Drogowych — Dyrektora tej Centrali;

7) Przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“:

a) w Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych, — Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych,

b) w Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych i innych jednostkach organizocyjnych podległych bezpośrednio Dyrektorowi Generalnemu Kolei Państwowych — Dyrektorów tych jednostek;

8) Centralnego Zarządu Przedsiębiorstw Robót Komunikacyjnych i podległych temu Zarządowi Państwowych Przedsiębiorstw Robót Komunikacyjnych — Dyrektora Centralnego Zarządu;

9) Polskiego Biura Podróży „Orbis“ — Dyrektora Naczelnego przedsiębiorstwa;

10) „Państwowej Komunikacji Samochodowej“ — Dyrektora Naczelnego przedsiębiorstwa;

11) Polskich Linii Lotniczych „Lot" — Dyrektora przedsiębiorstwa;

12) „Państwowej Żeglugi Śródlądowej — Dyrektora przedsiębiorstwa;

13) „Stoczni Rzecznych" — Dyrektora przedsiębiorstwa;

14) „Centralnego Biura Studiów i Projektów Komunikacji" — Dyrektora przedsiębiorstwa;

15) „Wydawnictw Komunikacyjnych" — Dyrektora przedsiębiorstwa;

16) „Zjednoczenia Kamieniołomów i Klinkierni Komunikacji" — Dyrektora przedsiębiorstwa;

17) „Kolejowych Zakładów Gastronomicznych" — Dyrektora przedsiębiorstwa.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr ZPL/5-27/50.

MINISTER J. **Rabanowski**

31

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 lutego 1951 r o wydaniu Instrukcji dla maszynistek.

Zatwierdzam instrukcję dla maszynistek resortu komunikacji stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

Nr OU-03/1/51.

MINISTER wz. **J. Popielas**

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 28. II. 1951 r: Nr OU-03/1/51.

INSTRUKCJA DLA MASZYNISTEK

§ 1. Postanowienia ogólne.

1. Instrukcja określa nadzór nad pracą maszynistek, sposób sporządzania maszynopisów i obchodzenie się z maszynami do pisania oraz sposób egzaminowania maszynistek.

2. Przez wyrażenie „maszynistka" należy rozumieć pracownice zajęte wyłącznie pisaniem na maszynach (do pisania).

3. Przez wyrażenie „zespół maszynistek" należy rozumieć najmniej trzy maszynistki zgrupowane w jednym pokoju (hali).

§ 2. Nadzór nad pracą maszynistek.

1. Pracą zespołu maszynistek kieruje kierownik (kierowniczka) hali maszyn, wyznaczony przez kierownika komórki administracyjno - gospodarczej; może nim być również jedna z zespołu maszynistek.

2. Kierownik hali maszyn spełnia te czynności dodatkowo obok swoich zasadniczych czynności, jeżeli zespół maszynistek nie przekracza 10 osób.

3. Do obowiązków kierownika hali maszyn należy:

1) przyjmowanie pism do przepisania, podział według pilności spraw i równomierny rozdział ich pomiędzy maszynistki;

2) czuwanie nad dokładnym i szybkim wykonaniem przez maszynistki powierzonych im prac;

3) udzielanie maszynistkom wskazówek technicznych co do układu i formy tekstu, właściwych formatów blankietów itp.;

4) obliczanie ilości stron przepisanych przez poszczególne maszynistki i prowadzenie kart wydajności ich pracy;

5) czuwanie nad terminowym odsyłaniem przepisanych maszynopisów;

6) pomoc przy sprawdzaniu maszynopisów, jeżeli nie wyznaczono do tego korektorki;

7) przestrzeganie postanowień co do utrzymania maszyn do pisania w należytym stanie;

8) czuwanie nad przestrzeganiem przez maszynistki postanowień o zabezpieczeniu tajemnicy państwowej i służbowej.

§ 3. Sporządzanie maszynopisów.

1. Przed przystąpieniem do sporządzania maszynopisu (czystopisu) maszynistka powinna odczytać na marginesie brulionu załatwienia wskazówki potrzebne do wykonania pracy w szczególności co do ilości przebitek, sporządzenia odpisów, szerokości marginesu, zachowania odstępu wierszowego itp. Jeżeli nie ma uwag co do pozostawienia szerokości marginesu lub zachowania odstępu międzywierszowego, maszynopis pisze się jak przewidziano w ust. 3 i ust. 7.

2. Jeżeli jednorazowo ma być sporządzonych więcej niż 8 — 10 odpisów (przebitek) maszynopis należy sporządzić przy pomocy kalki ormigowej, hektograficznej lub na matrycy białkowej. Z tak sporządzonego maszynopisu powielarnia wykonywa potrzebną ilość egzemplarzy.

3. Maszynopis (czystopis) sporządza się ściśle według tekstu brulionu; zmiany w tekście pisma można czynić tylko w porozumieniu z właściwym referentem.

4. Każdy odpis zaopatruje się w napis „odpis". Napis ten umieszcza się w górnym prawym rogu odpisu. Nie zamieszcza się napisu „odpis", jeżeli pisma o treści jednobrzmiącej są oryginałami, które mają być skierowane do różnych adresatów.

5. Znaki przestankowe pisze się bezpośrednio po słowie poprzedzającym (jedno uderzenie). Linie ułamkowe pisze się bezpośrednio pomiędzy cyframi, bez wolnego odstępu.

6. Należy stosować jedynie powszechnie znane i używane skróty, bądź też znane i używane w danej jednostce organizacyjnej.

Do powszechnie używanych zalicza się:

1) skróty powtarzających się zwrotów mowy potocznej jak:

b. — bardzo,
m. i. — między innymi,
t. zw. — tak zwany,
t. j. — to jest,
t. z. — to znaczy,
np. — naprzykład,
itp. — i temu podobne,
itd. — i tak dalej;

2) skróty tytułów naukowych i zawodowych, jak:
prof. — profesor,
dr — doktór,
mgr — magister,
mgr inż. — magister inżynier,
inż. — inżynier.

7. Sporządzając maszynopis (czystopis) korespondencji należy z lewej strony blankietu (arkusza) umieścić nagłówek w formie np:

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych
w . . . .

Biuro Planowania
Nr . . . telefon Nr . .
Na Nr . . z dnia . . .
. . . .
załączników . . . . .

z prawej strony równolegle do nazwy jednostki organizacyjnej należy umieścić nazwę miejscowości i datę, pod tym w odległości 2 cm. adres.

Adres powinien zawierać:

1) całkowitą nazwę adresata w pełnym brzmieniu, bez skrótów;

2) miejsce doręczenia z oznaczeniem ulicy i Nr domu;

3) wskazanie najbliższego urzędu pocztowego, jeżeli w miejscowości doręczenia przesyłki nie ma urzędu pocztowego,

4) wskazanie również dzielnicy lub numeru urzędu pocztowego (np. Warszawa — Ochota lub Warszawa 22), w adresach przesyłek kierowanych do większych miast (Adres w formie rozdzielnika umieszcza się pod tekstem).

8. Początek tekstu maszynopisu pisze się poniżej adresu w odległości 2 cm. Należy zawsze mieć na uwadze, ażeby tekst pisma wypełniał obie strony blankietu (arkusza). Zasadniczo wszystkie maszynopisy należy sporządzać bez odstępu międzywierszowego, z zachowaniem marginesu 3 cm. na stronach nieparzystych po lewej, na parzystych po prawej stronie.

9. Sposób podpisywania pism i przygotowania maszynopisów do podpisu reguluje Instrukcja Kancelaryjna (A. 3).

§ 4. Sporządzanie odpisów.

1. Odpisy sporządza się zachowując wszelkie istotne cechy odpisywanego pisma, mianowicie:

1) ściśle według brzmienia przepisywanego tekstu;

2) zachowując jego układ;

3) oznaczając nie dające się przepisać cechy istotne, jak pieczęć, skasowaną opłatę stemplową — w formie liter M. P., a pod tym treść pieczęci; analogicznie — wzmiankę o skasowaniu opłaty stemplowej.

2. Odpisy dokumentów (metryk, świadectw itp.) należy pisać bez pozostawienia wolnych miejsc.

3. Przed nazwiskiem osoby, która podpisała oryginał pisma, stawia się znak (—). Gdy nie można przeczytać nazwiska, pisze się: „podpis nieczytelny".

4. Pod tekstem odpisu zamieszcza się wzmiankę: „za zgodność z oryginałem" lub „za zgodność z odpisem", chyba, że odpis podpisuje osoba, która zatwierdziła oryginał pisma.

§ 5. Obchodzenie się z maszyną do pisania.

1. W celu utrzymania maszyny do pisania w należytym porządku, maszynistka jest obowiązana:

1) codziennie przed rozpoczęciem pracy maszynę odkurzyć;

2) codziennie po skończonej pracy oczyścić maszynę, wałek, szyldziki literowe, drążki literowe i litery oraz spód maszyny i nakryć maszynę pokrowcem;

3) co tydzień w sobotę oczyścić benzyną litery oraz drążki, nakrywając klawiaturę papierem;

4) dwa razy w miesiącu (2-go i 16-go lekko naoliwić łożyska karetki maszyny i skontrolować bieg mechanizmu taśmowego;

5) pamiętać, że wolno jest używać gumy do wycierania tylko po przesunięciu karetki w bok, tak ażeby cząsteczki gumy nie dostawały się do maszyny.

§ 6. Egzaminowanie kandydatek na maszynistki przed przyjęciem do pracy.

1. Przed przyjęciem do pracy kandydatkę (a) należy przeegzaminować.

2. Egzamin przeprowadza pracownik wyznaczony przez komórkę organizacyjną, której powierzono szkolenie kadr w danej jednostce organizacyjnej, z udziałem jednej doświadczonej maszynistki.

3. Kandydatka egzaminowana jest co do:
1) umiejętności obchodzenia się z maszyną;
2) znajomości obowiązującej pisowni polskiej;
3) umiejętności rozmieszczania tekstu;
4) biegłości w pisaniu na maszynie.

4. W celu stwierdzenia umiejętności obchodzenia się z maszyną, kandydatka powinna umieć odszukać i odpowiednio zastosować mechanizmy pomocnicze maszyny:
— cofacz,
— tabulator,
— zastawki do marginesu,
— zwalniacz wałka,
— regulator odstępów,
— działalność przyrządu taśmowego.

5. W celu stwierdzenia znajomości obowiązującej pisowni polskiej, kandydatka otrzymuje do przepisania na maszynie krótki tekst zawierający błędy ortograficzne, z obowiązkiem poprawienia ich przy przepisywaniu.

6. W celu stwierdzenia umiejętności rozmieszczenia tekstu kandydatka winna przepisać przygotowany krótki czytelny rękopis, pisany jednym ciągiem, wpisując we właściwym miejscu adres, znaki korespondencyjne (znak pisma), datę oraz zachowując marginesy i odstępy pomiędzy poszczególnymi częściami pisma.

7. W celu stwierdzenia biegłości w pisaniu na maszynie kandydatka winna przepisać tekst maszynowy 30 wierszy (60 uderzeń w wierszu). Na podstawie pomiaru czasu przeprowadzający egzamin ustala biegłość maszynistki w pisaniu na maszynie, obliczając ilość uderzeń na minutę.

32

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dni 13 lutego 1951 r. o zmianie okólnika w sprawie wzajemnego przekazywania maszyn, urządzeń technicznych, środków transportowych i innych przedmiotów majątku trwałego przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe.

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dn. 30 listopada 1950 r. w sprawie zmiany instrukcji z dnia 2 czerwca 1950 r. (Mon. Pol. z 1950 r. Nr A-133, poz. 1703), w okólniku Ministerstwa Komunikacji z dn. 15 września 1950 r. w sprawie wzajemnego przekazywania maszyn, urządzeń technicznych, środków transportowych i innych przedmiotów majątku trwałego przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe (Dz. Urz. M. K. Nr 14, poz. 320) w treści pkt. 1) zamiast liczby „95" wstawia się liczbę „108", a treść pkt. 2) skreśla się.

W treści ustępu po punkcie 2-im—zamiast: „CBOM" wstawia się: „Departamentu Zaopatrzenia M. K.".

Ustęp ostatni od słów „Wykazy maszyn' do końca — skreśla się.

Nr Za J-3/1/51.

Dyrektor Departamentu **H. Bezeg**

CZĘŚĆ B (3).

DZIAŁ OGÓLNO - KOLEJOWY.

33

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 24 lutego 1951 o wprowadzeniu w życie nowego Wykazu odległości taryfowych kolei żelaznych, część I (WOT I).

Z dniem 1 maja 1951 r. wchodzi w życie Wykaz odległości taryfowych kolei żelaznych, część I (W.O.T. I), zawierający spis stacyj i przystanków kolei normalnotorowych i wąskotorowych, który ukaże się w osobnym wydaniu.

Z chwilą wejścia w życie tego wykazu traci moc obowiązującą Wykaz odległości taryfowych kolei żelaznych, część I, obowiązujący od dnia 1-go lutego 1948 r. i ogłoszony w Dz. T. i Z. K. z roku 1947 Nr 23, poz. 156 wraz z późniejszymi zmianami.

Nr EFT 41/34/51.

MINISTER w.z. **R. Strzelecki**

34

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 26 lutego 1951 r. w sprawie uzupełnienia wykazu rzeczoznawców acetylenowych spośród pracowników PKP.

Oprócz wymienionych w wykazie okólnika z dnia 2 kwietnia 1946 r. rzeczoznawców acetylenowych spośród pracowników PKP (Dz. Urz. M. K. Nr 5, poz. 72 z późniejszymi zmianami: Dz. Urz. M. K. z 1946 r. Nr 9, poz. 153, z 1947 r. Nr 5, poz. 66, z 1948 r. Nr 7, poz. 122, Nr 12, poz. 225 i Nr 20, poz. 393, z 1949 r. Nr 15, poz. 391, z 1950 r. Nr 14, poz. 324), upoważnia się do badania wytwórnic acetylenowych i urządzeń zabezpieczających instalacje acetylenowe stosowane przez przedsiębiorstwo „PKP" w charakterze rzeczoznawców następujących pracowników PKP na okręg DOKP Poznań:

1) inż. Zimnego Bogusława st. referendarza k. p.,
2) Szamborskiego Piotra st. referendarza k. p.

Nr OP. 60/4/51.

w/z Dyrektora Departamentu **K. Białowąs**, nacz wydz.

DZIAŁ SŁUŻBY HANDLOWEJ.

35

Zarządzenie dyrektora generalnego kolei państwowych z dnia 15 stycznia 1951 r. o wydaniu przepisów służbowych Nr H. 18 („Wspólne przepisy ekspedycyjne dla międzynarodowego przewozu towarów kolejami żelaznymi — M. E. T.").

Niniejszym zarządza się wydanie „Wspólnych przepisów ekspedycyjnych dla międzynarodowego przewozu towarów kolejami żelaznymi (M E.T.)", oznaczonych jako przepisy służbowe Nr H. 18, w nowym opracowaniu przez Międzynarodowy Komitet Przewozów Kolejami Żelaznymi, obowiązujących na PKP od 1 marca 1950 r.

Równocześnie na podstawie upoważnienia Ministra Komunikacji (§ 1 zarządzenia z dnia 14 lipca 1949 r. Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 246), uchyla się moc obowiązującą dotychczasowych przepisów służbowych Nr H. 18, obowiązujących od dnia 1 października 1938 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 61, poz. 505) wraz ze wszystkimi późniejszymi zmianami.'

Nr II/5b. 415-44-50.

Dyrektor Generalny K. P. **A. Bader**

DZIAŁ SŁUŻBY ELEKTROTECHNICZNEJ.

36

Zarządzenie dyrektora generalnego kolei państwowych z dnia 24 lutego 1951 r. o zatwierdzeniu „Instrukcji dla maszynisty elektrycznych jednostek pociągowych o napięciu 800 V (Nr E. 15a)".

Niniejszym zatwierdza się „Instrukcję dla maszynisty elektrycznych jednostek pociągowych o napięciu 800 V (Nr E. 15a)", która ukaże się w osobnym wydaniu.

Instrukcja wchodzi w życie z dniem 3 marca 1951 r.

Nr V-50-9/9/51.

Dyrektor Generalny K. P. **A. Bader**

Tytuły aktów prawnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw R. P. i w Monitorze Polskim, a dotyczących w całości lub częściowo resortu komunikacji.

Ustawa z dnia 8. I. 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo - badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej.

(Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38).

Ustawa z dnia 18. I. 1951 r. o zniesieniu Państwowej Rady Komunikacyjnej.

(Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 52).

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 19. I. 1951 r. w sprawie sposobu dokonywania zgłoszeń w zakresie ubezpieczeń społecznych, uiszczania składek i kontroli czynności zakładów pracy.

(Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 60).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24. I. 1951 r. w sprawie organizacji i zakresu działania organów kontroli i rewizji finansowej.

(Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 61).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3. II. 1951 r. w sprawie zaokrąglenia sum w przepisach o podatku od wynagrodzeń.

(Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 68).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10. II. 1951 r. w sprawie wysokości składek na ubezpieczenia społeczne.

(Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 70).

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12. II. 1951 r. w sprawie zmiany warunków nabywania uprawnień do zasiłków rodzinnych.

(Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 72).

Ustawa z dnia 26. II. 1951 r. o budynkach i lokalach nowowybudowanych lub odbudowanych.

(Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 75).

Konwencja dotycząca Światowej Organizacji Meteorologicznej, podpisana w Waszyngtonie dnia 11. X. 1947 r.

(Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 11, poz. 85).

Oświadczenie Rządowe z dnia 3. VIII. 1950 r. w sprawie ratyfikacji przez Polskę Konwencji dotyczącej Światowej Organizacji Meteorologicznej, podpisanej w Waszyngtonie dnia 11. X. 1947 r.

(Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 11, poz. 86).

Ustawa z dnia 26. II. 1951 r. o zmianie ustawy w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet.

(Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 94).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28. II. 1951 r. o pracach wzbronionych kobietom.

(Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 96).

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 28. II. 1951 r. w sprawie wywozu mienia ruchomego z obszaru Ziem Odzyskanych.

(Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 98).

Uchwała Rady Ministrów Nr 16 z dnia 10. I. 1951 r. o zmianie Instrukcji Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych.

(Monitor Polski Nr A-5, poz. 60).

Uchwała Prezydium Rządu z dnia 23. XII. 1950 r. w sprawie włączenia w skład ministerstw centralnych zarządów.

(Monitor Polski Nr A-5, poz. 63).

Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 12. I. 1951 r. w sprawie jednolitego planu kont dla jednostek administracyjnych, utrzymywanych z narzutów.

(Monitor Polski Nr A-6, poz. 80).

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8. I. 1951 r. w sprawie zmiany instrukcji z dnia 15. IX. 1950 r. o używaniu samolotów sanitarnych lotnictwa cywilnego.

(Monitor Polski Nr A-6, poz. 83).

Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 20. I. 1951 r. w sprawie przyjmowania i wymiany uszkodzonych lub zatartych znaków pieniężnych.

(Monitor Polski Nr A-7, poz. 107).

Uchwała Rady Ministrów Nr 27 z dnia 24. I. 1951 r. w sprawie dyscyplinyy w zakresie działalności inwestycyjnej, objętej planami inwestycyjnymi, począwszy od planu inwestycyjnego na rok 1951.

(Monitor Polski Nr A-8, poz. 124).

Uchwała Prezydium Rządu Nr 60 z dnia 30. I. 1951 r. w sprawie zmiany uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 2. I. 1950 r. w sprawie systemu sfinansowania inwestycji w roku 1950.

(Monitor Polski Nr A-8, poz. 127).

Uchwała Rady Ministrów Nr 36 z dnia 24. I. 1951 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedzeniach.

(Monitor Polski Nr A-9, poz. 134).

Uchwała Rady Ministrów Nr 45 z dnia 24. I. 1951 r. w sprawie inwestycji pozalimitowych.

(Monitor Polski Nr A-9, poz. 140).

Uchwała Prezydium Rządu Nr 51 z dnia 24. I. 1951 r. w sprawie udziału przedstawicieli ministerstw i urzędów centralnych na niektórych sesjach wojewódzkich rad narodowych oraz posiedzeniach prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

(Monitor Polski Nr A-9, poz. 142).

Uchwała Rady Ministrów Nr 48 z dnia 24. I. 1951 r. w sprawie przyznania niektórym kategoriom pracowników państwowych dodatków, uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby.

(Monitor Polski Nr A-10, poz. 151).

Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30. I. 1951 r. w sprawie ustalenia listy jednostek gospodarczych, obowiązanych do zawierania umów generalnych na dostawę maszyn i urządzeń technicznych na rok 1951, terminów zawierania umów i ich rejestracji oraz w sprawie zwolnienia od obowiązku zawierania umów planowych na dostawę tych artykułów.

(Monitor Polski Nr A-10, poz. 156).

Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15. I. 1951 r. w sprawie wysokości i zasad obliczania odsetek za zwłokę od zaległości należnych od podatników (płatników) gospodarki uspołecznionej oraz określenia przypadków uzasadniających zaniechanie poboru tych odsetek.

(Monitor Polski Nr A-10, poz. 158).

Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 16. .I 1951 r. w sprawie trybu przekazywania i sposobu wyceny nadmiernych remanentów motoryzacyjych.

(Monitor Polski Nr A-11, poz. 163).

Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 18. I. 1951 r. w sprawie ustalenia cen przy udzielaniu zamówień osobom niewymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

(Monitor Polski Nr A-11, poz. 164).

Zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 29. I. 1951 r. w sprawie obowiązku współdziałania w akcji ratowniczej straży pożarnych.

(Monitor Polski Nr A-11, poz. 166).

Zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 2. II. 1951 r. w sprawie określenia władz, które przejąć mają majątek rozwiązanych związków międzykomunalnych funkcjonujących w zakresie działania Ministra Gospodarki Komunalnej, oraz trybu przejęcia tego majątku

(Monitor Polski Nr A-11, poz. 167).

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 21. I. 1951 r. w sprawie ustanowienia i zakresu działania inspektorów gospodarki samochodowej.

(Monitor Polski Nr A-11, poz. 171).

Uchwała Rady Ministrów Nr 62 z dnia 3. II. 1951 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej.

(Monitor Polski Nr A-12, poz. 175).

Uchwała Rady Ministrów Nr 80 z dnia 3. II. 1951 r. w sprawie podatku od operacji nietowarowych jednostek gospodarki uspołecznionej.

(Monitor Polski Nr A-12, poz. 177).

Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 12. I. 1951 r. w sprawie zasad bilansowania i sporządzania sprawozdań rocznych za rok 1950.

(Monitor Polski Nr A-13, poz. 188).

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 16. XII. 1950 r. o postępowaniu z rzeczami znalezionymi w urządzeniach komunikacji miejskiej w Warszawie.

(Monitor Polski Nr A-14, poz. 201).

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 26. I. 1951 r. w sprawie państwowej ewidencji spadochronóów, wyciągarek i ściągarek.

(Monitor Polski Nr A-14, poz. 202).

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1. II. 1951 r. w sprawie sygnalizowania lotów szybowcowych.

(Monitor Polski Nr A-11, poz. 172)

Sprostowanie błędów.

1) W § 2 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 8 stycznia 1951 r. (Dz. U. K. Nr 1, poz. 2) po pkt. 7) należy wstawić pkt. 8) o brzmieniu: „we wzorze pieczątki wpływu na pismach tajnych wykreśla się wyrazy „Kancelaria Główna";

2) W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 6 lutego 1951 r. (Dz. U. K. Nr 3, poz. 24) początek wiersza piątego od dołu winien brzmieć:
„z 1946 r. Nr 6, poz. 83" itd. jak w N 3, a w zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 6 lutego 1951 r. (Dz. U. K. Nr 3, poz. 25) na str. 20 początek wiersza piątego od góry winien brzmieć „M. K. z 1946 r. Nr 6, poz. 83" itd. jak w Nr 3.

Wydawnictwo Ministerstwa Komunikacji Tel. wewn.: Redakcji 406, Adminisracji 337. Nakład P. P. W. „Wydawnictwa Komunikacyjne" W-wa, ul. Kazimierzowska 52.

Druk Zakł. Graf. FKP w Warszawie. Nakład 10.750. Zamówienie Nr 200, przyjęto 15.III.51 wykonano 22.III.51. 2-B-17457.